

Сведения, получени от АНГЕЛ ТОДОРОВ - писател,
на 20.IX.19 73 година

За пръв път се видях с Д. Димов в кафене "Кристал" /сега на това място се намира високото здание срещу централната поща/. Там ук отделните литературни кръгове си имаха свои маси. На една от тези маси седеше Д. Димов. Останал съм с впечатление, че това беше масата на "Литературен глас" и че Д. Б. Митов ме е запознал с него. По това време Д. Димов беше участъков лекар и пишеше първия си роман "Поручик Венц". През оня период той беше много близък с Челкаш. Възможно е и той да ме е запознал с Димов. В това кафе и Димов не идваше много често. Веднаж го попитах, защо не идва редовно. Тогави ми каза, че пише роман.

На това място се събираха буржоазни писатели. Ние, писателите-комунисти, имахме друго заведение - "Средец" на ул. "Ив. Вазов" срещу народния театър, до открития ресторант, който стои и днес. Д. Димов не идваше там.

След девети септември 1944 г. аз станах първият главен редактор на в. "Литературен фронт". Два-три месеца след това отидох на фронта. Когато се върнах, образувахме една литературна група, в която влизаха М. Наимович, П. Тежинов, Челкаш, Ив. Мартинов, Димов и аз. Д. Димов посещаваше рядко нашите събирания.

Препоръчител на Д. Димов за партията станахме аз и Ив. Мартинов. Когато Димов искаше да стане доцент, обстоятелството, че не беше партиен член се явяваше като пречка. Две-три години ве го прие маха в партията. Изтъкваше се това, че е бил на специализация в Испания. По това време Радевски беше председател на СБП, а аз - партиен секретар. Ние често ходехме при Червенков по различни въпроси. И Радевски често поставяше въпроса да се уреди идването на Димов в София. И там отново възникваше въпросът за Испания. Червенков най-напред отказваше. После каза, че е съгласен, помие гарантираме. Така, че Димов трудно стана партиен член. Много хора бяха против неговото приемане. Не си спомням обаче събрание, на което да съм гласувал за него. Струва ми се, че Димов имаше пречки и по отношение на жителството. И всички тези въпроси се уредиха с намесата на Червенков.

След обсъждането на "Тютюн" в СБП Димов казваше пред нас в Клуба на журналистите, че във всяка критика има по нещо вярно и че той ще поправи произведението. По същото това време Фадеев беше осъден от съветската критика и той направи допълнения в своя роман "Млада гвардия".